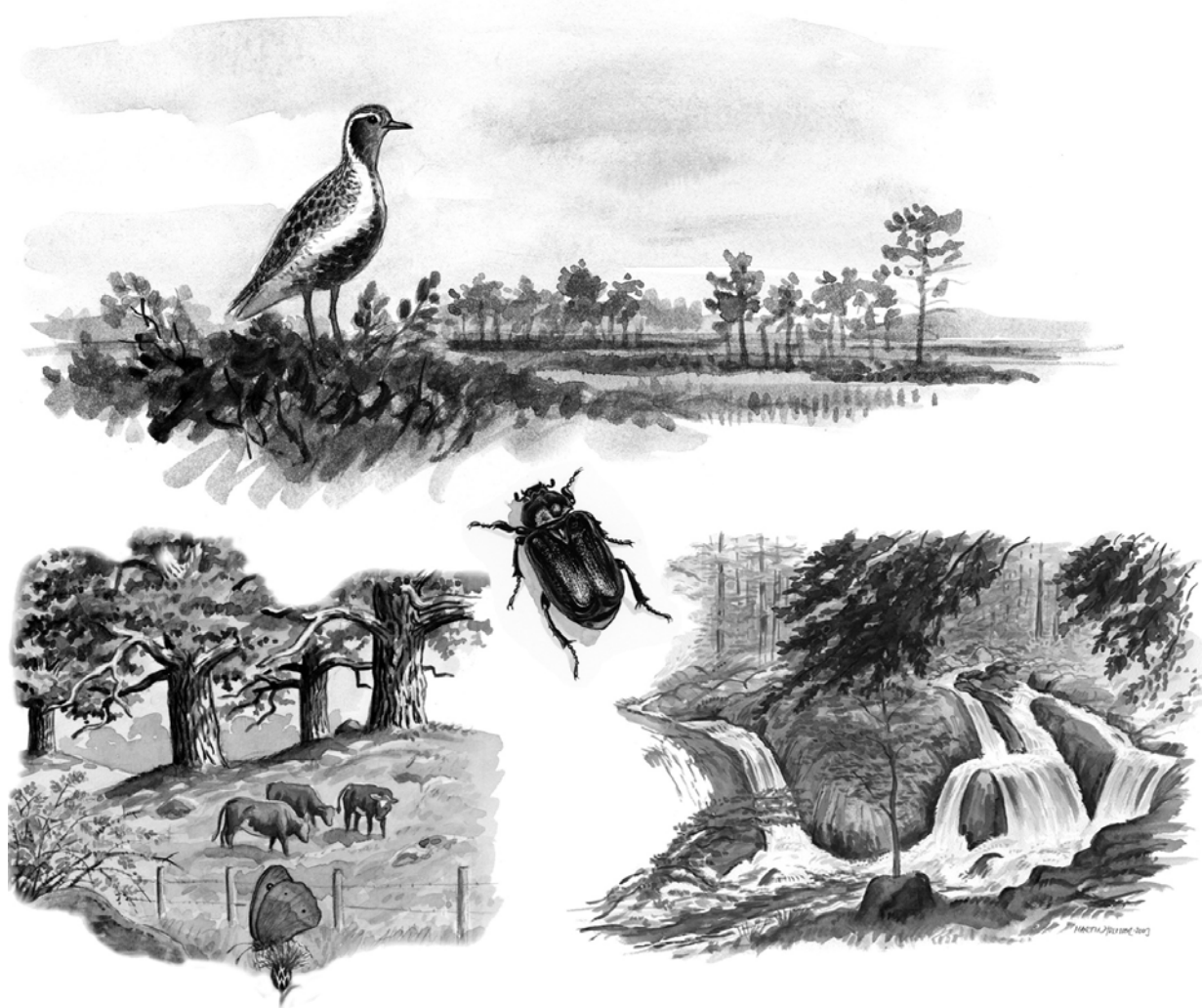

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Bevarandeplan för Natura 2000-område

SE0530109 Kråkeboberg

EU:s medlemsländer bygger upp ett sk. "ekologiskt nätverk" av naturområden som kallas Natura 2000. Livsmiljöerna för vilda djur och växter krymper i snabb takt och många arter hotas av utrotning. Länderna i EU samarbetar därför för att försöka bevara det europeiska växt- och djurlivet. Arbetet grundas på två EU-direktiv, fågeldirektivet och art- och habitatdirektivet.

Natura 2000-områden i Västra Götalands län

I Västra Götalands län finns 406 av regeringen beslutade Natura 2000-områden (t.o.m. år 2004) som sammanlagt har en yta av cirka 240 900 hektar. Avsikten med områdena är att bevara speciella, i EU direktiven bestämda naturtyper och arter. I länet förekommer 54 av dessa naturtyper och 95 djur- och växtarter. Arbetet med att utse områden har pågått sedan EU-inträdet 1995. Naturtyperna kan sammanfattas i följande kategorier och täcker cirka hälften av den totala ytan.

- Berg / hållmark, 3 800 ha
- Odlingssmark / hed, 3 506 ha
- Lövskog, 5 248 ha
- Barrskog, 8 475 ha
- Våtmark / hed, 14 218 ha
- Sötvatten, 21 567 ha
- Sötvatten, Vättern, 60 000 ha
- Hav / kust, 25 304 ha

Bevarandeplanen

Till varje Natura 2000-område ska det finnas en bevarandeplan. Den ger en beskrivning av området och dess naturvärden, vad som kan skada eller påverka naturvärdena samt vad som krävs för att de ska finnas kvar. Planen ska också underlätta vid tillståndsprövningar enligt miljöbalken. Bevarandeplaner utarbetas och fastställs av Länsstyrelsen som även är ytterst ansvarig för att målsättningen med området uppfylls. Planen kan dock revideras när ny kunskap tillkommer eller när förutsättningar ändras; den sägs vara ett "*levande dokument*". Det är därför aldrig för sent att bidra med kunskap och synpunkter, kontakta gärna Länsstyrelsen. När bevarandeplanen ändras medför det att den måste fastställas på nytt. Markägare och andra berörda ges då nytt tillfälle att lämna synpunkter om ändringarna är av betydelse.

Tillståndsplikt och samråd

För att inte skada Natura 2000-områdenas värden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det gäller även åtgärder utanför Natura 2000-området (regleras av miljöbalken). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som kan påverka naturvärdena i ett område bör man samråda med länsstyrelsen innan man påbörjar en åtgärd. Om det rör sig om en skogsbruksåtgärd ska istället samråd hållas med skogsvårdsstyrelsen innan en åtgärd påbörjas.

Mer information

Länsstyrelsen - www.o.lst.se - Telefon 031-60 50 00 vx. - E-post: natura2000@o.lst.se

Skogsvårdsstyrelsen - www.svo.se - Telefon 033-17 73 30 vx. - E-post: svs@svsvg.svo.se

Naturvårdsverket - www.naturvardsverket.se

Om lagstiftningen som Natura 2000 bygger på

Ett Natura 2000-områdes juridiska status bestäms av flera paragrafer i miljöbalken. Förutom bestämmelser om områdesskydd och tillståndsprövning enligt 7 kap. miljöbalken är Natura 2000-områden även riksintresseområden enligt 4 kap. 1 och 8 §§ i miljöbalken, vilket innebär att Natura 2000-bestämmelserna får en tydlig koppling till en rad andra lagar som rör markanvändning. Bestämmelser som rör miljökonsekvensbeskrivningar (MKB), tillsyn och ersättningsfrågor m.m. i Natura 2000-områden finns även i miljöbalkens kapitel 6:1 och 7, 11:9, 17:3, 19:2, 21:7, 29:4 och 31:4 och 5 kap. MB samt i förordningen om områdesskydd (1998:1252).

LÄNSSTYRELSEN
VÄSTRA GÖTALANDS LÄN

Naturvårdsenheten
Robert Andersson

BEVARANDEPLAN

Fastställt

2005-08-15

Diarienummer:

511-36466-2005

Enligt sändlista

Bevarandeplan för Natura 2000-området

SE0530109 Kråkeboberg

Kommun: Ulricehamn Områdets totala areal: 24,5 ha

Områdestyp: pSCI, Life Biogeografisk region: Boreal

Naturtyper och arter som måste bevaras i området:

9160 - Näringsrik ek eller ek- avenbokskog

9180 - Ädellövskog i branter*

9190 - Näringsfattig ekskog

Bevarandesyfte

Syftet med Natura 2000-området är att de naturtyper och arter som finns i området (se förteckningen) ska bevaras långsiktigt. Varje naturtyp och art ska bidra till att upprätthålla s.k. gynnsam bevarandestatus inom sin biogeografiska region. Det här området utgör därför en viktig del i det ekologiska nätverk av områden som Natura 2000 bygger på.

Det främsta syftet med området är att:

- bevara värdefulla brantskogar av ädellövrik typ med rik ört- och epifytflora;
- vårda och gynna utvecklingen av ädellövdominerad skog i syfte att skapa gynnsamma förhållanden för hotade och rödlistade arter inom vissa delar och vårdad herrgårdsnära lövskog inom andra;
- bevara områdets kulturhistoriska och landskapsbildsmässiga värden.

Regeringen fattade beslut om att föreslå området till Natura 2000-nätverket i januari 1998.

Beskrivning av området

Området vid Kråkeboberg och Åsakullen utgörs av ett par representativa ädellövskogsområden av västsvensk brantskogstyp med en blandning av många träd och buskar som bok, alm, ask, lind, ek, lönn, gran, hägg, vildapel, hagtorn, en och hassel. Där finns mycket av flera näringskrävande lundväxter som blåsippa, lungört, tandrot, strävlost, gulsippa, myskmadra, vippärt och vårärt. Brantskogarna har även en intressant kryptogamflora med flera olika rödlistade arter.

Bergen består av förskiffrade och förgnejsade graniter och höjer sig upp till 100 meter över Åsundens sjöyta. I branterna finns lodytor och rasbranter och spår av Forn-Åsundens strand i form av svallad blockmorän. Högsta punkten i området är Kråkeboberget vars krön ligger ca 264 möh.

Åsakullens sydsluttning är av sydbergskaraktär med ädellövskog med barrträdsinslag inom vissa delar. Ek, lind och hassel men även bok är de dominerande trädslagen med ett fältskikt av blåsippa, lungört, och myskmadra. Sydsluttningen är brant och i stora delar blockig och svårframkomlig. Enstaka almar och lönnar förekommer och av den sistnämnda finns talrikt med småplantor. Olvon, hagtorn, skogstry och en förekommer i enstaka exemplar. Fältskiktet är främst i övre och mellersta delen av sluttningen av torr gräs-örttyp med piprör, bergsslok, lundstarr, träjon, stenbär, liljekonvalj, skogsviol och blåsippa. Lungört, myskmadra, vippärt och vårärt förekommer rikligt. Även desmeknopp förekommer. I den nedre och något flackare delen växer skogsbingel, hässlebrodd, kransrams och stinksyska på en del platser. Inom vissa delar domineras sluttningen av granskog med inslag av bok. Korallblylav har hittats här.

Kråkebobergets nordsluttning är delvis blockrik och domineras av högrest ängsgranskog som åt öster övergår i ett mer lövdominerat bestånd. Lövskogen har till stora delar karaktär av igenvuxen betes- och slättermark. Dessutom finns spår av avverkningar i senare tid. Området uppges varit betat på 1930-talet. Förutom hassel och bok växer här alm, brakved, ek, björk, rönn, lönn och gran. Träden är inom vissa delar relativt unga men här finns gamla stora stubbar som vittnar om tidigare avverkningar. I fältskiktet förekommer bl a trolldruva, skogssvingel, häxört, lundelm, och hässlebrodd liksom blåsippa, vitsippa, smultron, johannesört, lundarv, blekstarr, bergsslok, majbräken och smörboll.

Bevarandemål

Exempel på uppföljningsbara bevarandemål beskrivs under respektive naturtyp och art. Vilka av dessa mål som kommer att användas i området bestäms när kompletterande inventeringar genomförts. Då kommer även koder som x, y och liknande att ersättas med siffror och arter.

Skrivs efter att Naturvårdsverket tagit fram förslag på biogeografiska mål.

Markägareförhållanden

Staten och kommun

Vad kan påverka negativt

Följande åtgärder skulle påverka området negativt men regleras i reservatsföreskrifterna:
- Skogsbruksåtgärder i form av avverkning, röjning, gallring och plantering kan påverka förutsättningarna för hotade arter i branternas lövskogar. Viss avverkning av gran kan vara positivt för att gynna och ytterligare öka lövandelen och förekomsten av gammal lövved.

Dock kan även åtgärder utanför området skada områdets naturvärden.

Bevarandeåtgärder

Förutom vad som i övrigt gäller enligt miljöbalken och annan miljölagstiftning krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av det berörda området (7 kap 28 a § miljöbalken).

Området är skyddat som naturreservat.

Åtgärder och insatser för att upprätthålla en gynnsam bevarandestatus för områdets arter är t ex:

- *Öka lövandelen genom riktade röjningar och avverkningar av gran.
- *Spara grova och gamla träd och död ved.

Bevarandestatus

Skrivs efter att baskarteringen genomförts.

Uppföljning av naturtyper och arter

De i bevarandeplanen angivna målen ska följas upp.

Bevarandemålen följs upp med olika tidsintervall beroende på vilken naturtyp eller art som berörs. Naturtyper som inte kräver skötsel följs upp stickprovsvis med glesa tidsintervall liksom arter som till exempel förekommer på många lokaler eller som inte är hotade i så hög grad. Områden som vid basinventeringen inte konstateras ha gynnsam bevarandestatus följs upp regelbundet tills gynnsam bevarandestatus uppnåts. Samtliga områden ska följas upp om de innehåller arter och naturtyper som är sällsynta, särskilt viktiga för biologisk mångfald eller kräver regelbunden skötsel.

Dokumentation

Andersson, L. 1989: Lövskogar Ulricehamns kommun. Länsstyrelsen i Älvsborgs län, 1989:1.

Appelqvist, T., Bengtsson, O., Andersson, L. 1995. Lövskogar i Älvsborgs län 1994:1, Länsstyrelsen i Älvsborgs län.

Länsstyrelsen i Älvsborgs län. 1989: Områden av riksintresse för naturvård och friluftsliv samt områden med geografiska bestämmelser.

Jacobsson, S. 1976. Naturinventering av Åsundenområdet 1987:2
Länsstyrelsen i Västra Götaland.

Länsstyrelsen i Älvsborgs län, 1976. Natur i Älvsborgs län – Inventering och handlingsprogram för naturvård.

Wallin, G. 1972. Vegetationen på Kråkeboberg vid Ulricehamn med skötselsynpunkter och förslag till reservatsavgränsning, 1974:4, ej publicerad. Länsstyrelsen i Älvsborgs län.

Westfeldt, G. A. 1947 Vegetationen på Kråkeboberg vid Ulricehamn, SBT. 41. Uppsala.

Konceptkarta (skala 1:20 000) till 1896 års ekonomiska karta (skala 1:50 000). Utgiven 1988.

Naturtyper, djur- och växtarter som speciellt måste bevaras i området

9160 Näringsrik ek eller ek- avenbokskog

Beskrivning: Skogar med ek och/eller ekavenbok på friska, fuktiga jordar, som kan bestå av såväl lera och silt som grövre, silikatrika jordarter. Inslag av andra lövträd och hassel kan förekomma. Skogar med lång kontinuitet, rika på epifyter och större inslag av andra lövträd förs till 9020. (Undergrupp: Ek/hassellund)
Vegetationstyper i Norden: 2232
Karaktärsarter: Ek, avenbok, bergkek, skogsbingel, buskstjärnblomma, vitsippa, bergslok, lundgröe, ängskovall, gökärt, nunneört, liljekonvalj, stinksyska, gulplister och murgröna.

Bevarandemål: Areal
-Arealen ängsekskog ska vara minst x ha eller öka.

Struktur och funktion
-På minst x (90) % av arealen ska andelen nyckelarter i trädsiktet utgöra minst x (50) % i alla skikt och finnas i minst två skikt, där den undre skikthöjden är högst 1/2 av den övre.
-Trädsiktets sammansättning ska vara minst x % av respektive trädslag.
-Föryngring av nyckelarter i trädsiktet ska nås i minst x (90) % av området.
Fördelningen av nyckelarter i olika åldrar eller diameterklasser ska vara x.
-Det ska finnas minst x st grova och/eller gamla träd per ha.
Alternativ skrivning: Det ska finnas minst x st grova och/eller gamla träd i naturtypen.
-Gran högre än x meter får inte finnas i beståndet. Detsamma gäller för trädslag av utländskt ursprung som t.ex. cykomorlön och ädelgranar.
-Det ska finnas minst x m³ död ved per ha. (Relationen död/levande ved ska vara minst 1/5)
-Vedartad igenväxningsvegetation högre än 2 m får inte förekomma inom en radie av 2 m från trädkronornas yttergräns vid mer än x % av de spärrkroniga träden.
-Det ska finnas minst x antal träd som vuxit upp i välhävda landskap i minst x (90) % av området. Av dem ska minst x stycken vara vitala.

Typiska arter
-Minst x av de typiska vedsvampsarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
-Minst x av de typiska lavararterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
-Minst x av de typiska mossarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
-Minst x av de typiska kärlväxterna ska förekomma i minst x % av provytorna.

Negativ påverkan: Alla former av produktionsinriktat skogsbruk i, eller i anslutning till ett område. Större uttag av träd kan även skapa markförstöring, samt leda till uttorkning och konkurrensutsättning för många arter. Exempel på åtgärder som hotar naturtypens naturvärden och bevarandestatus:

- Avverkningar; främst slutavverkningar, både i och i anslutning till objektet.
- Transporter
- Markberedning, dikning och annat som förändrar hydrologin.
- Plantering av andra trädslag som t.ex. gran.
- Buskröjning.

Fragmentering leder till minskad konnektivitet mellan områden, brist på genflöde mellan populationer samt kanteffekter i små objekt. Invandrande gran och främmande trädslag som t.ex. sykomorlönn. Läckage av bekämpningsmedel och gödning från omkringliggande jordbruksmarker. Luftföroreningar, främst bilavgaser från angränsande större vägar, kan utarma den känsliga epifytfloran av lavar och svampar. Ett ökat kvävenedfall kan förändra artsammansättningen i både fältskikt och bland epifyterna. I delar av landet kan även sur nederbörd påverka förutsättningarna för många arter. Igenväxning i ekdominerade miljöer med ljus- och värmekrävande arter. Detta kan ge en ändrad trädslagssammansättning och artstock. pga att miljön blir slutnare än tidigare. Insprängda jätteträd, eller i övrigt mycket gamla träd (främst ek), kan skuggas ihjäl i förtid om andra träd tillåts växa upp i kronorna. Exploatering för samhällsbyggande av olika former.

Bevarandeåtgärder: Enligt 7 kap 28 § a MB krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område som har förtecknats enligt 27§. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman/är nödvändiga för skötsel och förvaltning av området. Områdesskydd enligt Miljöbalken 7 kap 2-6, 9-10, 30 §§, ger möjlighet att skydda områden där habitatet kan ingå. Artskydd genom fridlysning enligt 8 kap. 1-2 §§ miljöbalken och med stöd av 1 d § artskyddsförordningen kan när det bedöms lämpligt användas för vissa av naturtypens arter. Fridlysning bör i första hand användas för arter som är hotade eller särskilt utsatta för insamling. Övriga åtgärder I vissa fall krävs en skötsel för att bibehålla och återskapa naturvärden. (Se ovan under skötsel i stycket om Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus.) Detta regleras bäst i skötselplaner inom områdesskydd. Frivillig naturvårdshänsyn i skogsbruket genom avsättning av hänsynsområde (t.ex. enligt FSC- certifieringen)

Bevarandestatus: Ädellövskogar är dels en relik från värmeperioden, men är främst ett resultat av tidigare hävd. Lövängar och hagmarker har sedan länge växt igen och blivit artrika naturskogar med höga naturvärden. Ek - avenbokskogar av buskstjärnblomma - typ är en naturtyp med utbredning i kontinental region, främst Blekinge och Skåne, samt i den sydliga delen av boreal region, främst Västra Götalands- Kalmar-, Östergötlands- och Blekinge län, men även Stockholm- och Uppsala län. I kontinental region uppträder naturtypen oftare med avenbok eller bok i tämligen stabila ekosystem, medan det högre upp i landet är helt ekdominerade igenväxta lövängar och hagmarker, ofta med hassel i buskskiktet. Naturvärdena kan vara höga, i både fält- och trädskikt, men sällan lika artrika som borenemorala äldre naturliga lövskogar (9020). Hotade lavar och insekter är ibland kvarlevor från en mer öppen period och kan då vara ljuskrävande. Naturtypen är inte ovanlig, men uppnår inte så stora arealer. Ca 20 000 ha, finns i landet. Den mer stabila typen med ek, avenbok och buskstjärnblomma i fältskiktet är dock en ovanlig naturtyp med begränsad utbredning. Den historiska förlusten är påtaglig och kan dels relateras till värmeperiodens lövskogar, men även till senare tiders lövängar som minskat till en bråkdel under 1900-talet. Även om lövängarna var öppna så innebär det ändå att mängden ädellövträd och därtill knutna arter var betydligt vanligare.

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

9180 Ädellövskog i branter*

Beskrivning: Blandskog med lind, ask, alm och lönn på sluttande marker, exempelvis skredmarker, eller i raviner. Skogstypen förekommer på kalkrika, men ibland även silikatrika jordar. Den omfattar både kalla och fuktiga miljöer med skuggtoleranta arter och torra, varma miljöer som domineras av lind. Typer med avenbok skall ej inräknas här.

Karaktärsarter: lönn, alm, idegran, ask, vitsippa, svalört, harsyra, skogsbingel, trolldruva, lind, ek, hassel, bergek, vitsippa, lundgröe och liljekonvalj.

Bevarandemål: Areal
-Arealen brantädellövskog ska vara minst x ha eller öka.

Struktur och funktion
-På minst x (90) % av arealen ska andelen nyckelarter i trädsiktet utgöra minst x (50) % i alla skikt och det ska finnas minst två skikt där det undre skiktets höjd är högst 1/2 av det övre.
-Trädsiktets sammansättning ska vara minst x % av respektive trädslag.
-Föryngring av nyckelarter i trädsiktet ska nås i minst x (90) % av området.
Fördelningen av nyckelarter i olika åldrar eller diameterklasser ska vara x.
-Det ska finnas minst x st grova och/eller gamla träd per ha.
-Gran högre än x meter får inte finnas i beståndet. Detsamma gäller för trädslag av utländskt ursprung som t.ex. cykomorlönn och ädelgranar.
-Det ska finnas minst x m³ död ved per ha. (Relationen död/levande ved ska vara minst 1/5)

Typiska arter
-Minst x av de typiska vedsvamparterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
-Minst x av de typiska lavarerna ska förekomma i minst x % av provytorna.
-Minst x av de typiska mossarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.
-Minst x av de typiska kärllväxterna ska förekomma i minst x % av provytorna.

Negativ påverkan: Alla former av produktionsinriktat skogsbruk i, eller i anslutning till ett område. Större uttag av träd kan även skapa markförstöring, samt leda till uttorkning och konkurrensutsättning för många arter. Dock är skogsbruk sällan något större hot, eftersom naturtypen främst förekommer på tekniska impediment. Exempel på skogsbruksåtgärder:

- Avverkningar; främst slutavverkningar, både i och i anslutning till objektet.
- Transporter
- Markberedning, dikning och annat som förändrar hydrologin.
- Plantering av andra trädslag som t.ex. gran.
- Buskröjning.

Fragmentering av ädellövskog leder till minskad konnektivitet mellan områden, brist på genflöde mellan populationer samt kanteffekter i små objekt. Invandrande gran och främmande trädslag som t.ex. sykomorlönn. Läckage av bekämpningsmedel och gödning från omkringliggande jordbruksmarker. Luftföroreningar, främst bilavgaser från angränsande större vägar, kan utarma den känsliga epifytfloran av lavar och svampar. Ett ökat kvävenedfall kan förändra artsammansättningen i både fältskikt och bland epifyterna. I delar av landet kan även sur nederbörd påverka förutsättningarna för många arter.

Bevarandeåtgärder:

Bevarandestatus:

Uppföljning: Se tillsvidare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.

9190 Näringsfattig ekskog

Beskrivning: Ekskogar ofta med inslag av vårtbjörk, rönn och asp på näringsfattiga, ofta sura, sandiga och podsolerade jordar. Markerna är ofta hedartade, s.k. "hedeskog". Ibland är träden senvuxna, låga och knotiga (s.k. krattskog). Buskskiktet är glest, ofta med brakved och rönn.

Karaktärsarter: Ek, vårtbjörk, glasbjörk, rönn, asp, kruståtel, ängskovall, blåbär, vitsippa, ekorrbar och väggmossa.

Bevarandemål:

Areal

-Arealen äldre ekskogar på sura sandiga marker ska vara minst x ha eller öka.

Struktur och funktion

-På minst x (90) % av arealen ska andelen nyckelarter i trädskiktet utgöra minst x (50) % i alla skikt och det ska finnas minst två skikt, där den undre skikthöjden är högst 1/2 av den övre.

-Trädsiktets sammansättning ska vara minst x % av respektive trädslag.

-Föryngring av nyckelarter i trädskiktet ska nås i minst x (90) % av området.

Fördelningen av nyckelarter i olika åldrar eller diameterklasser ska vara x.

-Det ska finnas minst x st grova och/eller gamla träd per ha.

-Gran, liksom trädslag av utländskt ursprung får inte förekomma i området.

-Det ska finnas minst x m³ död ved per ha. (Relationen död/levande ved ska vara minst 1/5)

Typiska arter

-Minst x av de typiska vedsvampsarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.

-Minst x av de typiska lavarerna ska förekomma i minst x % av provytorna.

-Minst x av de typiska mossarterna ska förekomma i minst x % av provytorna.

-Minst x av de typiska kärleväxterna ska förekomma i minst x % av provytorna.

Negativ påverkan:

Alla former av produktionsinriktat skogsbruk i, eller i anslutning till ett område. Större uttag av träd kan även skapa markförstöring, samt leda till uttorkning och konkurrensutsättning för många arter. Eventuella avverkningar bör vara naturvårdsinriktade med försiktig plockhuggning. Exempel på åtgärder som hotar naturtypens naturvärden och bevarandestatus:

- Avverkningar; främst slutavverkningar, både i och i anslutning till objektet.

- Transporter

- Markberedning, dikning och annat som förändrar hydrologin.

- Plantering av andra trädslag som t.ex. gran.

Fragmentering leder till minskad konnektivitet mellan områden, brist på genflöde mellan populationer samt kanteffekter i små objekt.

Konkurrens från bok, gran och främmande trädslag som t.ex. sykomorlönn.

Läckage av bekämpningsmedel och gödning från omkringliggande jordbruksmarker

Luftföroreningar, främst bilavgaser från angränsande större vägar, kan utarma den känsliga epifytfloran av lavar och svampar.

Ett ökat kvävenedfall kan förändra artsammansättningen bland epifyter och i fältskikt. I delar av landet kan även sur nederbörd påverka förutsättningarna för många arter.

Bevarandeåtgärder:

Bevarandestatus:

Uppföljning: Se tillsviare den allmänna beskrivningen under rubriken: Uppföljning av naturtyper och arter. Uppföljningsmetoder mm. kommer att beskrivas senare.
